

aids, ville ordføreren så ikke synes, at det var en glimrende idé, at Danmark satte sig i spidsen for det?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er meget enig med hr. Jeppe Kofod i, at hiv/aids er en fantastisk alvorlig trussel, ikke mindst i den del af verden. Vi skal gøre, hvad vi kan, for at bidrage til, at det bliver indkapslet i første omgang og dernæst bliver nedbragt. Der er behov for, at om ikke alle redskaber så alle relevante redskaber bliver taget i brug i den kamp – ingen tvivl om det.

Jeg er også enig med hr. Kofod i, at der er behov for, at man opprioriterer indsatsen i Afrika. Det ligger også i forlængelse af regeringens afrikastrategi, hvor det er en selvstændig målsætning at sørge for, at vi kommer op på, at to tredjedele af bistanden kommer til at gå til Afrika.

Så rent faktisk er der i regeringens politik taget højde for en opprioritering af indsatsen i Afrika, herunder ikke mindst bekæmpelsen af hiv-spredningen.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Der er mange gode målsætninger og prioriteter i regeringens afrikastrategi. Problemet kommer, når det handler om kroner og øre til bistand, om viljen til at eftergive gæld og konkret om det forslag, som jeg synes, man burde kunne blive enige om, nemlig at man stopper med at afdrage på gæld, når man nu er enige om hundrede procenter gælds eftergivelse.

Senere her til sommer skal G8-landene have deres store møde under britisk lederskab. Den britiske finansminister har stillet forslag om at eftergive gælden til de fattigste lande hundrede procent. Jeg vil bare vide, om den danske regering er enig, om Det Konservative Folkeparti er enig. Vil man arbejde for, at indtil man finder ud af, hvordan og på hvilke betingelser man konkret gør det, må man altså arbejde for et moratorium, hvor man stopper med at opkræve renter og afdrag af de her lande, så de kan bekæmpe nogle af de trusler, de står over for.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nej, jeg mener faktisk, at det er et forkert udgangspunkt. Jeg mener udgangspunktet må være at søge at sikre det enkelte land en bæredygtig økonomi. Det skal være udgangspunktet.

Derefter må man så opstille en analyse af, hvad behovet så er, og hvad det er for nogle redskaber, der skal bringes i anvendelse.

Her kan gældssanering være et meget, meget effektivt redskab, som vi bestemt også er parate til at tage i anvendelse. Men vi ser det ikke som et selvstændigt mål bare at eftergive gælden. Det er ikke et selvstændigt mål, det er et redskab, der skal bruges til at forfølge et andet mål, nemlig at bringe Afrika i stand til selv at komme videre, at komme på fode, at få en sund økonomi. Så det er en lidt anden rækkefølge, vi ser tingene i, må jeg sige til hr. Jeppe Kofod.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Én ting er, at ordførerens parti har været med til at gennemføre drastiske nedskæringer i ulandshjælpen, som betyder, at der i perioden fra regeringen kom til i 2001 til 2009 vil blive givet 47 mia. kr. mindre i ulandsbistand, end der ville have været, hvis regeringen ikke var kommet til i 2001. Det er én ting, og det er dybt usolidarisk.

En anden ting er, at de penge, der så er tilbage, mange gange bliver brugt meget ineffektivt. Her tænker jeg specielt på meget af den skjulte erhvervsstøtte, der ligger i det, f.eks. at Investeringsfonden for Udviklingslande har været med i investeringer i A.P. Møller – Mærsk for i alt op til næsten 600 mio. kr.

Er der ikke her tale om skjult erhvervsstøtte i stedet for fattigdomsorientering, og hvordan hænger det sammen med de mange fine ord, der kommer fra ordføreren her i dag?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal nu afsløre en for ordføreren fra Enhedslisten tilsyneladende kæmpe nyhed: Valgkampen er ovre. Det er den. Valgkampen er ovre. Vi har fået talt stemmerne op, og derfor synes jeg også, at Enhedslisten kunne fremme sin politiske sag ved at lægge valgkamp retorikken en lille smule på hylden.

Kl. 16.35

For det første er de 47 mia. kr., som vi også stødte på under valgkampen, jo rene fantasier. Man har lagt en masse tal sammen, indregnet nogle givne vækstforudsætninger, og så har man sagt: Vupti, i 2009 vil det nok svare til sådan ca. 47 mia. kr. Det minder mig om »Tænk på et tal«. Kunne man måske ikke fantasere sig til et endnu højere tal? Hvorfor ikke sige 100 mia. kr.